

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/90/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3811216263
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 09. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Zajacová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3811216263.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eriky Zajacovej a sudkýň JUDr. Márie Vrtochovej a JUDr. Emílie Zimovej v právnej veci navrhovateľa: EOS KSI Slovensko, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpený TOMÁŠ KUŠNÍR, s. r. o., so sídlom Údernícka 5, Bratislava, IČO: 36 613 843, proti odporcovi: C. O., bytom Y., C. cesta 9, t.č. bytom C. XX, XXXX P., E., za účasti vedľajšieho účastníka na strane odporcu: Spotrebiteľské združenie OSA, Fedinova 9, Bratislava, IČO: 42 260 086, právne zastúpený HKP Legal, s.r.o., so sídlom Sasinkova 6, Bratislava, IČO: 36 727 334, o zaplatenie 363,13 eur a príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 30. júla 2013, č.k. 4C/52/2012-129, jednohlasne, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej zamietavej časti **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu sa náhrada trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa v konaní v časti o zaplatenie úroku z omeškania 3,5% ročne zo sumy 248,55 eur od 09.12.2006 do zaplatenia zastavil, vo zvyšku návrh zamietol. Navrhovateľa zaviazal zaplatiť vedľajšiemu účastníkovi trovy konania vo výške 105,96 eur, do 3 dní od právoplatnosti rozhodnutia s tým, že odporca nemá právo na náhradu trov konania. Súd prvého stupňa mal z vykonaného dokazovania za preukázané, že dňa 14.05.2002 bola medzi predchodcom navrhovateľa a odporcom uzatvorená zmluva o bežnom účte s tým, že dňa 08.12.2006 bola uzatvorená medzi postupcom Všeobecnou úverovou bankou a navrhovateľom ako postupníkom zmluva o postúpení pohľadávok, na základe ktorej postupca postúpil navrhovateľovi pohľadávky uvedené v prílohe č. 1 Zmluvy. Súd prvého stupňa po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 708 ods. 1 a § 710 Obchodného zákonníka, ďalej § 2 písm. a/, b/ zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 37 ods. 1, § 39 Občianskeho zákonníka, § 497 Obchodného zákonníka, § 100 ods. 1 a § 101 Občianskeho zákonníka. Z vykonaného dokazovania potom súd dospel k záveru, že v danom čase, kedy bola zmluva o bežnom účte uzatvorená, t.j. dňa 14.05.2002 Občiansky zákonník neobsahoval úpravu o spotrebiteľských zmluvách. Skutočnosť, že v danom prípade sa jedná sa jedná o spotrebiteľský úver vyplýva zo zák.č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch. V čase uzatvorenia zmluvy o bežnom účte bol účinný zák.č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa, ktorý upravoval niektoré podmienky podnikania významné pre ochranu spotrebiteľa, úlohy verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa a oprávnenia spotrebiteľov, združenie spotrebiteľov alebo iných právnických osôb založených na ochranu spotrebiteľa. Na základe horeuvedeného súd ustálil, že zmluvný vzťah účastníkov konania, keďže ide o vzťah spotrebiteľský je potrebné aplikovať Občiansky zákonník. Súd dodáva, že v zmysle § 23a ods. 1 zák.č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa typovou zmluvou sa podľa tohto zákona rozumie zmluva, ktorá sa má uzavrieť vo viacerých prípadoch, ak je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje.

K tejto veci najskôr vedľajší účastník na strane odporcu a neskôr aj opatrovník na strane odporcu vzniesli námietku premlčania. K tomuto súd uviedol, že dňa 06.06.2006 bola pôvodným veriteľom VÚB, a.s. vyhlásená mimoriadna splatnosť poskytnutého úveru. Na pojednávaní zástupca navrhovateľa uviedol, že 06.06.2006 nastala mimoriadna splatnosť úveru a odporca je tak v omeškaní od 07.06.2006. V písomnom podaní navrhovateľ uviedol, že za rozhodujúci dátum pre určenie základnej úrokovej sadzby považuje deň 30.06.2006, teda deň nasledujúci po dni dátumu výpovede tak, ako je uvedené vo výpise z účtovných kníh peňažného ústavu. Súd mal za to, že k splatnosti žalovanej sumy došlo dňa 29.03.2006, ktorý sa zhoduje s dátumom účinku výpovede. K výpovedi z predmetného účtu došlo a účinky tejto výpovede nastali ku dňu 29.03.2006. Právo uplatnené navrhovateľom podlieha premlčaniu v zmysle § 100 Občianskeho zákonníka. Premlčacia doba v zmysle § 101 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz. Navrhovateľ, resp. jeho predchodca mohol právo vykonať po prvý raz k 30.03.2006. Keďže všeobecná premlčacia doba vzťahujúca sa na tento prípad je trojročná a návrh navrhovateľ podal až dňa 28.09.2011, je ním uplatnený nárok premlčaný. K obrane navrhovateľa, že vedľajší účastník na strane odporcu nemôže vzniesť námietku premlčania súd uvádza, že vedľajší účastník má rovnaké procesné práva a povinnosti ako účastník, na strane ktorého sa pripojil. Vedľajší účastník nemôže disponovať s predmetom konania, jeho odvolacie lehoty sú limitované odvolacou lehotou účastníka, nemôže robiť úkony, ktoré sú proti vôli účastníkov. Vedľajší účastník však môže robiť tie úkony, ktoré patria účastníkovi a ak je účastník dlžníkom, vedľajší účastník môže v mene dlžníka vzniesť námietku premlčania, na ktorú musí súd prihliadnuť. Pokiaľ navrhovateľ doložil dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku podpísaný odporcom zo dňa 05.05.2009 podľa názoru súdu, týmto úkonom nedošlo k účinnému uznaniu záväzku s následkami predĺženia premlčacej doby na 10 rokov. Dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku je formulár vopred pripravený navrhovateľom, ktorý obsahuje vopred pripravené vyhlásenie odporcu ako dlžníka o uznaní záväzku, ktorý je jednostranným právnym úkonom a má vždy iniciatívne vychádzať z vôle splatenia záväzku v danom texte, z vôle dlžníka a nie veriteľa. Do bodu 3. označenom ako forma splatenia záväzku je v danom texte až na konci uvedené, že dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, pričom treba uviesť, že dohoda vyhotovená vo forme predtlačeneho textu sa predkladá dlžníkom pre všetky dlhy bez ohľadu na to, či sú v čase podpisu tejto dohody premlčané alebo nie. Súd potom vyhodnotil, že predmetná dohoda je v rozpore s dobrými mravmi podľa § 3 ods. 1 OZ a aj z tohto dôvodu neplatná. Navyše táto dohoda predstavuje neprijateľné zmluvné podmienky a to predĺženie premlčacej doby formou uznania dlhu a rozhodcovskú doložku. Ako neprijateľné sú obe zmluvné podmienky absolútne neplatné. Uzatvorenie dohody daného obsahu je aj v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 6 ods. 3 písm. b/ zák.č. 634/92 Zb. o ochrane spotrebiteľa pre nedodržanie dobromyseľnosti a čestnosti, keď sa zo strany navrhovateľa využil omyl, leš, významná nerovnosť strán. Na neúčinnosti uznania dlhu nič nemení skutočnosť, že odporca 05.05.2009 plnil, pretože neformálne uznanie dlhu, ktorým možno rozumieť aj zaplatenie splátky nemá za následok vznik právnej domnienky podľa § 558 Občianskeho zákonníka a ani prerušenie premlčacej doby podľa § 110 ods. 1 OZ. Vzhľadom na uvedené vznesenú námietku premlčania a na skutočnosť, že právo navrhovateľa je premlčané po ustálení, že dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 05.05.2009 je neplatná súd návrh čo do zvyšku zamietol. Pokiaľ vedľajší účastník na strane odporcu navrhol pre prípad, že by súd neakceptoval jeho právnu argumentáciu ohľadom posudzovania dohody a jej právnych účinkov postup podľa § 109 ods. 1 písm. c/ O.s.p. a konanie prerušil, požiadal Súdny dvor EÚ o rozhodnutie o prejudiciálnej otázke súd konštatuje, že v rámci odôvodnenia obsiahnutého vyššie nepovažuje uznanie záväzku a dohodu za platný právny úkon, a preto nepovažoval za potrebné prerušiť konanie. Preto súd o tomto návrhu vedľajšieho účastníka nerozhodoval. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s poukazom na plný úspech odporcu v konaní, kedy súd priznal vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej služby príprava a prevzatie zastúpenia, písomné podanie na súd. Priznané trovy právneho zastúpenia pozostávajú z odmeny za dva úkony po 36,52 eur, režijný paušál 2 x 7,63 eur, 20% DPH, spolu vo výške 105,96 eur. Odporca, ktorý mal v konaní úspech nežiadal nahradiť trovy konania, a preto súd rozhodol, že nemá právo na náhradu trov konania.

Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie navrhovateľ z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci a z dôvodu nedostatočného zistenia skutkového stavu, ktorý odôvodňoval ust. § 110 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 558 OZ. Podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ zákon nevyžaduje, aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Uznanie práva podľa § 110 ods. 1 veta druhá OZ nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 OZ. Tým, že odporca podpísal dohodu prejavil vôľu

záväzok plniť, čo je zároveň v jeho záujme, pretože jeho splatenie nebude figurovať v databázach neplatičov, čím sa môže v budúcnosti zlepšiť jeho postavenie pri žiadosti o úver. Forma dohody medzi veriteľom a dlžníkom nie je ničím neobvyklým a už vôbec ju nie je možné hodnotiť ako nekalú obchodnú praktiku zo strany veriteľa. Z vykonaného dokazovania nie je vôbec zrejmé ako dospel súd k záveru, že dohoda o splátkach medzi veriteľom a dlžníkom je nekalá obchodná praktika. Navrhovateľ mal možnosť v tom čase sa domáhať zaplatenia pohľadávky na súde, čím by sa značne pohľadávka odporcu navýšila o trovy konania a musel by pravdepodobne uhradiť všetko naraz. Odporca sa však rozhodol dohodu podpísať a uhrádzať pohľadávku v splátkach. Spôsob vyhodnotenia predložených dôkazov súdom navrhovateľ považuje za zarážajúce, kedy súd neprihliada na jednoznačný dôkaz, že odporca sa dohodol s veriteľom na splátkach a zároveň uznal svoj nárok voči navrhovateľovi. Preto navrhovateľ považoval takéto vyhodnotenie listinných dôkazov za bezbrehú a ničím neodôvodnenú ochranu odporcu ako spotrebiteľa a porušenie zásady rovnosti účastníkov konania. Zároveň poukázal na skutočnosť, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno chápať ako ochranu ľahkomyselnosti a nezodpovednosti spotrebiteľa. Konanie odporcu nemožno považovať za morálne a čestné a preto nemožno súhlasiť, resp. je absurdné, aby takémuto konaniu zo strany súdu bola poskytnutá ochrana. Odporca potom čo sa oboznámil s obsahom dohody svojím podpisom, svoj existujúci záväzok uznal, vyjadril vedomosť o premlčaní pohľadávky. Poukázal na rozhodnutie iných odvolacích súdov. Zároveň nesúhlasil s priznaním trov konania vedľajšiemu účastníkovi. Uviedol, že vedľajší účastník musí byť sám z podstaty svojej existencie schopný poskytnúť právnu pomoc pri súdnych konaniach v spotrebiteľských veciach. Poukázal tiež na dôvodovú správu k zák.č. 384/2008 Z.z. s tým, že samotné združenie nemá žiadnu vedomosť o prejednávanej veci, ale z označenia účastníkov usudzuje, že ide o spotrebiteľskú vec. Poukázal na účelnosť vynaložených trov konania, kedy tieto trovy nepovažoval za účelne vynaložené na uplatňovanie alebo bránenie práva s tým, že nepriznaním náhrady trov vedľajšiemu účastníkovi sa zároveň neporušuje základné právo na právnu pomoc a rovnosť účastníkov v zmysle čl. 47 ods. 2 a 3 Ústavy SR. Opätovne poukázal na rozhodnutie iných krajských súdov v obdobných veciach a preto žiadal v konečnom dôsledku, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutom rozsahu preskúmal a zmenil tak, že návrhu navrhovateľa v plnom rozsahu vyhovie, prípadne vec zruší a vráti súdu prvého stupňa na ďalšie konanie a rozhodnutie. Zároveň si uplatnil náhradu trov prvostupňového i odvolacieho konania.

Odporca a vedľajší účastník na strane odporcu sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd ako súd odvolací vec preskúmal podľa § 212 ods. 1 O.s.p. bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa je potrebné ako vecne správny potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p., pričom v návaznosti na § 219 ods. 2 O.s.p. sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením súdu prvého stupňa a zároveň naňho poukazuje.

Rozsudok alebo uznesenie, ktorým sa končí konanie vo veci samej možno v zmysle ust. § 205 ods. 2 O.s.p. odôvodniť len okolnosťami uvedenými pod písm. a/ až f/ cit. zákonného ustanovenia.

Navrhovateľ vo svojom odvolaní odkazom na príslušné ustanovenie O.s.p. neoznačuje ani jeden z uvedených dôvodov na odvolanie, avšak uvádza, že podáva odvolanie z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.) a nedostatočne zisteného skutkového stavu (dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p.).

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. je daný v prípade, ak účastník konania navrhol dôkaz, ktorý bol spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej a súd ho nevykonal, čím vzniká nedostatok v skutkových zisteniach, ktorý treba odstrániť.

V prejednávanej veci navrhovateľ v odvolaní neuvádza žiadne okolnosti, z ktorých by bolo možné vyvodiť, že navrhol dôkaz spôsobilý preukázať právne významnú skutočnosť pre rozhodnutie vo veci samej, pričom by nebol súdom prvého stupňa vykonaný. Táto okolnosť nevyplýva ani z obsahu zo zápisnice o pojednávaní pred súdom prvého stupňa.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. c/ O.s.p. potom nebol daný.

Dôvod na odvolanie podľa § 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p. je podľa súdnej praxe daný v prípade mylnej aplikácie a výkladu právnej normy na zistený skutkový stav alebo použitie právnej normy, ktorú na skutkový stav vôbec nemožno použiť.

V prejednávanej veci jednoznačne vyplýva zo spisu, že odporca bol dlžníkom právneho predchodcu navrhovateľa na základe zmluvy o úvere. Navrhovateľ nadobudol pohľadávku na základe zmluvy o postúpení pohľadávok, pričom dlh sa stal splatným.

Medzi účastníkmi bola následne uzatvorená dohoda o uzavretí splátkového kalendáru a uznaní záväzku zo dňa 05.05.2009, ktorou odporca uznal dlh čo do dôvodu a výšky, ktorý vznikol na základe zmluvy s pôvodným veriteľom spoločnosťou VÚB s označením čísla zmluvy, pričom zároveň odporca v bode 3 vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch.

Vzhľadom na obranu vedľajšieho účastníka na strane odporcu ako aj súdom ustanoveného opatrovníka sa súd prvého stupňa dôvodne zaoberal charakterom uplatnenej pohľadávky a túto posúdil ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy. Právny vzťah medzi účastníkmi je vzťah zo spotrebiteľskej zmluvy, preto je potrebné na tento právny vzťah aplikovať ustanovenia, ktoré spravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu a teda aj na právny úkon uznania dlhu, na ktorej skutočnosti nič nebráni, ani nemení postúpeniu pohľadávky na iný subjekt.

Dohoda o splátkach je typickým formulárovým ošetrením vzniknutého stavu, kedy sa na podpis spotrebiteľovi predkladá zdanlivo výhodný formulár o splátkach s podsunutou klauzulou. Pri vyhodnocovaní praktiky súd prihliada na úroveň priemerného spotrebiteľa (Smernice rady EP 2005/29 bod 18 preambuly), kedy hrozí nebezpečenstvo, že takýto spotrebiteľ podpíše dokument sledujúci dosiahnutie splátok. V skutočnosti ide podľa citovanej smernice o nekalú obchodnú praktiku a nie o odbornú starostlivosť dodávateľa. Aj v danom prípade dohoda o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku treba považovať za formulárový dokument, ktorý má zdanlivo pôsobiť ako ústupok navrhovateľa vo forme povolenia splátok dlhu, avšak jeho cieľom je dosiahnutie uznania záväzku. Z textu tejto dohody je zrejmé, že ide o formulár, ktorý navrhovateľ používal vo vzťahu k neurčenému počtu dlžníkov. Ak dlžník podpisuje takúto dohodu, nerobí to z dôvodu, aby uznal svoje záväzok, ale aby dosiahol splátky svojho dlhu. Uznanie záväzku je cieľ sledovaný predovšetkým veriteľom a nie dlžníkom a keďže ide o predformulované tlačivo, dlžník pri uzatváraní dohody o splátkach nemôže jeho obsah ovplyvniť.

Aj keď odporca podpísal dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie záväzku, v ktorom uviedol, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch, je takáto dohoda rozporná s dobrými mravmi. Text dohody je podpisovaný na dopredu navrhovateľom pripravený formulár, vytlačený drobným písomnom, ktorého obsah nemožno ovplyvniť. Zároveň je vždy potrebné prihliadnuť aj na samotné okolnosti, za ktorých takýto úkon vznikol. Dohoda týkajúca sa uznania dlhu nebola iniciovaná odporcom ako spotrebiteľom, ktorý jej uzavretím nič nezískal, ale naopak zhoršila jeho postavenie.

Konaním v rozpore s dobrými mravmi sa zákonom o ochrane spotrebiteľa rozumie aj konanie, ktoré je v rozpore so vžitými tradíciami a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie, alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku alebo poskytovaní služby alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe a výraznú nerovnosť zmluvných strán ako aj porušenie zmluvnej slobody.

V prejednávanej veci k dobrovoľnému rozhodnutiu so znalosťou veci zo strany dlžníka uznať premlčaný dlh nedošlo, ale naopak navrhovateľ v snahe reparaovať pochybenie svojho právneho predchodcu spočívajúce v nepodaní návrhu na začatie konania pred uplynutím premlčacej doby a vyhnúť sa tak

možnej námietky premlčania a zamietnutia žaloby inkorporoval do dohody o splátkach vyhlásenie o uznaní dlhu bez podania vysvetlenia dlžníkovi.

Za daných okolností bol potom v celom rozsahu správny postup súdu prvého stupňa, ktorý prihliadol na námietku premlčania vznesenú odporcom a vedľajšiemu účastníkovi na jeho strane a návrh na začatie konania v tejto časti zamietol, pretože nárok je premlčaný.

Preto krajský súd rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Odvolačný súd rovnako nezistil pochybenie na strane súdu prvého stupňa, v časti v ktorej rozhodoval o náhrade trov prvostupňového konania v prospech vedľajšieho účastníka na strane odporcu a preto aj v tejto časti odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Vychádzajúc z výkladu ústavy a zákona o ochrane spotrebiteľa o tom, že súčasťou ochrany spotrebiteľa v konaní pred súdom je aj účasť vedľajšieho účastníka opodstatňuje záver, že združenie spotrebiteľov, keď uplatní základné právo na súdnu ochranu, má zásadne právo aj na náhradu trov konania, ktoré súvisia s právnou pomocou poskytovanou advokátom. Takáto náhrada by mohla byť nepriznaná len v prípade, ak niektoré úkony právnej pomoci spočívajúcej v zastúpení advokátom boli zbytočné, neúčelné alebo táto náhrada nemôže byť nepriznaná len na základe toho, že združenie spotrebiteľov sa dalo v konaní pred súdom zastúpiť advokátom. Súdu prvého stupňa preto v prejednávanej veci správne uzavrel, že vo veci samej pomerne úspešný vedľajší účastník na strane odporcu má v zmysle § 142 ods. 1 O.s.p. nárok na náhradu trov konania voči navrhovateľovi, ktorý úspech vo veci nemal.

Pokiaľ navrhovateľ poukazuje na rozhodnutia iných súdov odvolacích v otázke rozhodovania o náhrade trov vedľajšieho účastníka na strane odporcu zastúpený právnym zástupcom, v tomto smere odvolací súd dodáva, že takýmito rozhodnutiami iných súdov v zmysle právneho systému SR Krajský súd v Trenčíne viazaný nie je, a preto v konečnom dôsledku bolo rozhodnutie súdu prvého stupňa aj v časti týkajúcej sa náhrady trov prvostupňového konania ako vecne správne potvrdené.

O náhrade trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 224 ods. 1 v spojení s § 142 ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1, 2, kedy úspešnému odporcovi a vedľajšiemu účastníkovi na strane odporcu náhrada trov odvolacieho konania priznaná nebola, nakoľko títo si žiadne trovy odvolacieho konania neuplatnili a zároveň z obsahu spisu im ani trovy odvolacieho konania nevyplývajú.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e p r í p u s t n é .**